

Lukács 22

¹Közeledett már a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet páskának neveztek. ²A főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg Jézust. Félték ugyanis a néptől.

³A Sátán pedig bement Júdásba, akit Iskáriótesnek neveztek, és egyike volt a tizenkettőnek. ⁴Elment, és megbeszélte a főpapokkal és a templomórság vezetőivel, hogyan adja őt a kezükre. ⁵Azok megörültek, és megígérték, hogy pénzt adnak neki. ⁶Ő elfogadta az egyezséget, és kedvező alkalmat keresett arra, hogy a kezükre adhassa őt, amikor nincs jelen a sokaság.

Az utolsó vacsora (Mt 26,20-29; Mk 14,17-25)

⁷Elérkezett a kovásztalan kenyerek napja, amikor fel kellett áldozni a páskabarányt. ⁸Jézus elküldte Pétert és Jánost ezt mondva: Menjetek el, és készítsétek el nekünk a páskavacsorát, hogy megehessük. ⁹Ők pedig ezt kérdezték tőle: Mi a kívánságod, hol készítsük el? ¹⁰Ő így válaszolt: Amikor beértek a városba, szembejön veletek egy ember, aki egy korsó vizet visz, kövessétek őt abba a házba, ahova bemegy, ¹¹és mondjátok meg a ház gazdájának: A Mester ezt üzeni neked: hol van a szállás, ahol tanítványaimmal együtt megehetem a páskavacsorát? ¹²Ő majd mutat nektek egy nagy, berendezett emeleti termet: ott készítsétek el! ¹³Akkor elmentek, és mindent úgy találtak, amint előre megmondta nekik; és elkészítették a páskavacsorát.

¹⁴Amikor eljött az óra, asztalhoz telepedett az apostolokkal együtt, ¹⁵és ezt mondta nekik: Vágyva vágytam arra, hogy szenvedésem előtt megegyem veletek ezt a páskavacsorát. ¹⁶Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem ebből a páskavacsorából, amíg csak be nem teljesedik az Isten országában. ¹⁷Azután vette a poharat, hálát adott, és ezt mondta: Vegyétek, és osszátok el magatok között! ¹⁸Mert mondom nektek, hogy nem iszom mostantól fogva a szőlőtő terméséből, amíg el nem jön az Isten országa. ¹⁹És vette a kenyeret, hálát adott, megtörte, és e szavakkal adta nekik: Ez az én testem, amely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre! ²⁰Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsoráztak, és ezt mondta: E pohár az új szövetség az én vérem által, amely tiérettetek ontatik ki. ²¹De íme, annak a keze, aki elárul engem, az enyémmel együtt van az asztalon. ²²Mert az Emberfia elmegy ugyan, amint elrendeltetett, de jaj annak az embernek, aki elárulja őt. ²³Azok pedig kérdegetni kezdték egymástól, hogy ki lehet az közülük, aki ezt meg fogja tenni.

Ki a legnagyobb? (Mt 20,25-28; 19,28; Mk 10,42-45)

²⁴Versengés is támadt közöttük, hogy melyikük a legnagyobb. ²⁵Ő így felelt nekik: A királyok uralkodnak népeiken, és akik hatalmuk alá hajtják őket, jótevőknek hívatják magukat. ²⁶Ti azonban ne így cselekedjétek, hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál. ²⁷Mert ki a nagyobb? Az, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ugye az, aki asztalnál ül? Én pedig olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál.

²⁸Ti vagytok azok, akik megmaradtatok velem kísértéseimben, ²⁹és én örökségül adom nektek az országot, ahogyan az én Atyám is nekem adta azt; ³⁰hogy egyetek és igyatok az én asztalomnál az én országomban, és trónszékekbe ülve ítéljétek Izráel tizenkét törzsét.

Jézus inti Pétert és a többi tanítványt (Mt 26,31-35; Mk 14,27-31; Jn 13,36-38)

³¹Simon, Simon, íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, ³²de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited: azért, ha majd megtérsz, erősítsd a testvéreidet! ³³Ő így válaszolt: Uram, kész vagyok veled menni akár a börtönbe, akár a halálba is! ³⁴Jézus azonban ezt felelte: Mondom neked, Péter: nem szólal meg a kakas ma, amíg háromszor meg nem tagadod, hogy ismeresz engem. ³⁵Azután ezt kérdezte tőlük: Amikor kiküldtelek titeket erszény, tarisznya és saru nélkül, volt-e hiányotok valamiben? Semmiben – válaszolták. ³⁶Majd ezt mondta nekik: Most azonban, akinek van erszénye, vegye elő, ugyanúgy a tarisznyát is; és akinek nincs kardja, adja el felsőruháját, és vegyen. ³⁷Mert mondom nektek, hogy be kell teljesednie rajtam annak, ami meg van írva: „És a bűnösök közé sorolták.” Mert ami felőlem megíratott, az most beteljesedik. ³⁸Erre így szóltak: Uram, íme, van itt két kard. Ő pedig azt felelte: Elég!

A Gecsemáné-kertben (Mt 26,36-46; Mk 14,32-42; Jn 18,1-2)

³⁹Ezután eltávozott onnan, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a tanítványai is. ⁴⁰Mikor pedig odaért, így szólt hozzájuk: Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek! ⁴¹Azután eltávolodott tőlük mintegy kőhajításnyira, és térdre borulva így imádkozott: ⁴²Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az

én akaratom legyen meg, hanem a tied. ⁴³Ekkor angyal jelent meg neki a mennyből, hogy erősítse őt. ⁴⁴Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek. ⁴⁵Amikor az imádkozás után felkelt, odament tanítványaihoz, és látta, hogy a szomorúságtól kimerülve alszanak. ⁴⁶Ekkor így szólt hozzájuk: Miért alusztok? Keljetek fel, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!

Jézust elfogják (Mt 26,47-56; Mk 14,43-52; Jn 18,1-11)

⁴⁷Miközben ezeket mondta, íme, sokaság közeledett. Júdás jött elől, a tizenkettő egyike, és Jézushoz lépett, hogy megcsókolja. ⁴⁸Jézus így szólt hozzá: Júdás, csókkal áruod el az Emberfiát? ⁴⁹Amikor a körülötte levők látták, hogy mi készül, megkérdezték: Uram, odavágjunk a karddal? ⁵⁰Egyikük oda is csapott a főpap szolgájára, és levágta a jobb fülét. ⁵¹Jézus azonban megszólalt, és ezt mondta nekik: Hagyjátok abba! És megérintve a fülét, meggyógyította őt. ⁵²Majd ezt mondta az ellene kivonuló főpapoknak, a templomőrség vezetőinek és a véneknek: Úgy vonultok ki ellenem kardokkal és botokkal, mint valami rabló ellen. ⁵³Mindennap veletek voltam a templomban, mégsem emeltetek rám kezet. De ez a ti órátok és a sötétség hatalmának ideje.

Jézus a főpap házában

Péter megtagadja Jézust (Mt 26,57-75; Mk 14,53-72; Jn 18,15-18,25-27)

⁵⁴Miután pedig elfogták őt, elvitték és bekísérték a főpap házába. Péter pedig távolról követte. ⁵⁵Mikor az udvar közepén tüzet raktak, és körülülték, Péter is leült közéjük. ⁵⁶Amint ott ült a tűz világánál, meglátta őt egy szolgáló, szemügyre vette, és így szólt: Ez is vele volt. ⁵⁷Ő azonban letagadta, ezt mondva: Asszony, nem ismerem őt! ⁵⁸Röviddel ezután más látta meg, és ezt mondta: Te is közülük való vagy! De Péter így válaszolt: Ember, nem vagyok! ⁵⁹Körülbelül egy óra múlva másvalaki is bizonygatta: De bizony, ez is vele volt, hiszen ő is Galileából való. ⁶⁰Péter azonban ismét tagadta: Ember, nem tudom, mit beszélsz. És amikor ezt mondta, egyszerre megszólalt a kakas. ⁶¹Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre. Péter pedig visszaemlékezett az Úr szavára, amikor azt mondta neki: Ma, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem. ⁶²Azután kiment, és keserves sírásra fakadt.

⁶³Azok a férfiak, akik őrizték Jézust, gúnyolták, és verték őt, ⁶⁴majd eltakarták a szemét, és ezt kérdezték: Ki ütött meg téged? Prófétáld meg! ⁶⁵És sok más szidalmat is szórtak rá.

Jézus a nagytanács előtt (Mt 26,63-66; Mk 14,60-64)

⁶⁶Amint megvirradt, összegyűlt a nép véneinek tanácsa, a főpapok és az írástudók. Jézust a nagytanács elé vezették, ⁶⁷és felszólították: Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk! Ő pedig így válaszolt: Ha megmondom nektek, nem hiszitek, ⁶⁸ha pedig én kérdezlek titeket, nem feleltek. ⁶⁹De mostantól fogva ott ül majd az Emberfia a mindenható Isten jobbán. ⁷⁰Erre mind azt kérdezték: Akkor hát te vagy az Isten Fia? Ti mondjátok, hogy én vagyok – felelte nekik. ⁷¹Azok pedig így szóltak: Mi szükségünk van még tanúvallomásra? Hiszen magunk hallottuk a saját szájából.

Az Ige tanulmányozását kezd imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. Lukács evangéliumának utolsó három fejezte a világtörténelem legszomorúbb, mégis legdicsőségesebb eseményeit tárja elénk. A 7-23. versekben Jézus a hagyományos páska ünnepnek új jelentőséget, tartalmat ad. Hogyan?
2. Olvasd el a 2Mózes 12,1-20 részt! Gondolj arra, hogy Jézus a mi páskabarányunk! Mit jelent ez a számodra?
3. A tanítványok között versengés támad – talán a legrosszabbkor. Miért?
4. Volt már olyan, hogy Benned is előtört az irigység, féltékenység, amikor igazán nem kellett volna? Mi lett az eredménye? Mi erre a gyógyír?
5. Mit tanít Jézus, Ő milyen vezetőkre akarja bízni a szolgálatát? (26-27.vers)
6. Lehet, hogy pont a büszkeség akadályoz meg abban, hogy Jézus fel tudjon használni?
7. Képzeld el, hogy ott vagy a Gecsemáné kertben! (39-46.vers). Milyen a helyzet, a hangulat? Milyenek látod Jézust?
8. A 47-53. versekben jogos volt Péter tette? Miért? Miért nem?
9. Mit tudsz meg Jézusról abból, ahogy a helyzetet kezeli?
10. Milyen személyiség Péter (33.vers és 54-62.vers) Miben hasonlítasz rá?
11. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Imádkozz, hogy az Igén keresztül formálja az Úr a személyiségedet!